

[Lilli Gyldenkilde]

maskinel, der bliver opstillet på arbejdspladserne.

Derfor er jeg gang på gang gået ind i de arbejdsmiljø-sager, som har med tekniske handelshindringer og med EF at gøre, og det har jeg såmænd gjort, længe, længe før hr. Preben Møller Hansen drømte om at opstille for Fælles Kurs, men dengang han var i Kommunistpartiet, som han i øvrigt blev smidt ud af.

(Kort bemærkning).

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Hr. Preben Møller Hansen for en kort bemærkning, idet jeg i øvrigt skal henstille, at vi prøver at holde os til dagens emne.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg er selvfølgelig glad for, at fru Lilli Gyldenkilde dementierer det, der har stået i aviserne, men indtil nu har jeg ikke set noget dementi, så jeg må tage det, der står, for pålydende. Men jeg er da glad for det, ingen skal være i tvivl om det.

Så giver fru Lilli Gyldenkilde udtryk for, at hun er en af dem, der ønsker magt. Jamen så skal man ikke overlade magten til overnationale myndigheder i EF, og det er det, vi gør her. EF er De Forenede Europæiske Stater, når først det indre marked er skabt, og dermed sidder SF og medvirker til, at man overlader beslutningsprocesserne og bestemmelsesretten til andre lande, og det vil vi altså ikke være med til. Det er dog en kendsgerning, at for blot 2 år siden havde SF på sit program, at man ønskede en folkeafstemning om dansk medlemskab af EF, og den fjernede man, for ellers kunne man ikke komme i sprog med Socialdemokratiet.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Niels Helveg Petersen henlede opmærksomheden på direktivets artikel 1, og i den sammenhæng vil jeg gerne sige, at denne talerstol er en række dele eller anordninger, som er forbundet mekanisk, og hvoraf mindst én er bevægelig. Jeg står altså ifølge direktivet på en talemaskine. Jeg har ellers hidtil ment, at det var nogle af dem, der stod på maskinen, der var talemaskinerne. Men sådan lærer vi jo alle sammen noget nyt.

Hr. Ivar Nørgaard og hr. Niels Helveg Petersen var i øvrigt inde på, at dette direktiv er et af de meget betydningsfulde, sandsynligvis det mest betydningsfulde, med henblik på gennemførelsen af det indre marked. Regeringen deler denne opfattelse, og vi deler også den opfattelse, at det er meget vigtigt, at vi ser en fremme af det indre marked i sammenhæng med en fortsat forbedring af vores sikkerhed og sundhed på arbejdspladserne.

Jeg vil gerne tillade mig at henlede opmærksomheden på den redegørelse om arbejdsmiljø og vækst, som jeg tidligere har fremlagt i Folketinget, og hvor netop nogle af de synspunkter, der fremgår i redegørelsen om arbejdsmiljø og vækst, er afgørende for, hvordan regeringen har tænkt sig at prioritere, at vi på én og samme tid skal fremme det indre marked og skal fremme arbejdsmiljøet på arbejdspladserne. Vi påpeger her, hvordan vi i Danmark kan opnå økonomiske fordele konkurrencemæssigt ved at være i front i udviklingen og ved at være med til at sikre, at de andre EF-lande kommer på samme niveau som os.

Jeg vurderer indlæggene sådan, at vi har en meget stor fælles interesse i denne sag, og jeg vil gerne henlede Folketingets opmærksomhed på, at Arbejdsministerrådet den 1. december 1987 i en resolution om artikel 118 A sagde:

»Rådet understreger behovet for, at der lægges lige stor vægt på virkeliggørelsen af de økonomiske og de sociale mål i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked.«

Lidt senere i samme vedtagelse siger Arbejdsministerrådet:

»Kommissionen har erklæret, at den vil tage hensyn til de sociale aspekter i de forslag, den vil fremsætte med henblik på gennemførelsen af det indre marked.«

Der er altså også i Kommissionen en vilje til at se den sammenhæng mellem fremskridt på de to områder, som har optaget de talere, der har udtalt sig i debatten om dette dagsordenspunkt.

Jeg vil også gerne orientere om, at vi i Dortmund i sidste uge på et uformelt arbejdsministermøde lagde op til at videreføre et trojksamarbejde, som blev startet under det danske formandskab mellem det nuværende og de to næste formandskaber i Arbejdsministerrådet netop med henblik på samarbejdet om sikkerhed og sundhed, og den resolution, der blev